

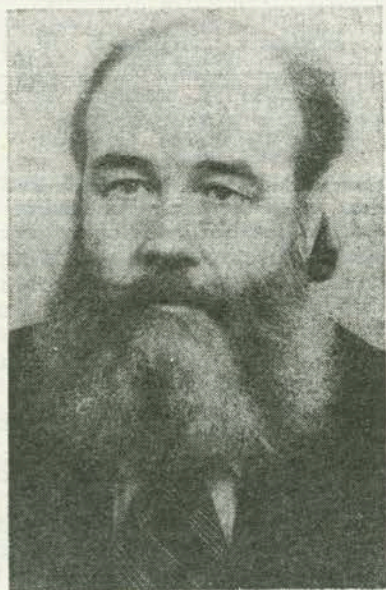
OBLJETNICE

Ivan Bošković

U povodu 50-obljetnice života

Okrugle obljetnice uvijek pružaju priliku da se prisjetimo slavljenikova života i rada, i pokušamo sagledati njegovo značenje na području kojim se bavi. Tako će ovi retci biti posvećeni Ivanu Boškoviću, plodnom glazbenom radniku koji je u ožujku ove godine navršio 50 godina života. Ta obljetnica se podudara i s 30-obljetnicom njegova rada.

Možda je malo neobična, suviše uopćena oznaka ovdje stavljena uz njegovo ime, ali toliko je raznovrsna njegova djelatnost na glazbenom području (i još nekima), da se čini najprikladnijim — barem za početak — predstaviti ga na spomenuti način.

Ivan Bošković

Rođen je u Dubrovniku gdje je tijekom svoga školovanja dodirnuo razne grane glazbene umjetnosti: u muzičkoj školi učio je violinu i solo pjevanje, a zatim prešao na nastavničko-teoretski odjel na kojem je 1959. položio završni ispit. U međuvremenu je položio ispit za fotografskog pomoćnika, naukovao za maskera i završio jednogodišnji Dramski studio, oboje pri dubrovačkom Narodnom kazalištu. Stoga će Bošković i u svom budućem djelovanju biti tijesno povezan s kazalištem. Želja za znanjem vodi Boškovića na daljnje studije: 1962. je u klasi Silvija Bombardellija završio trogodišnji studij glazbenog odgoja u Višoj pedagoškoj školi u Splitu. Usporedo je studirao hrvatsku književnost i jezik, što je nastavio na Filozofskom fakultetu u Zadru. Napokon, 1984. diplomirao je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci studij industrijske pedagogije sa specijalizacijom za organizaciju kulturnih djelatnosti.

Takvo raznoliko Boškovićevo školovanje odrazilo se i njegovoj službi. Nastupao je kao glumac u predstavama dubrovačkog i splitskoga kazališta, te za više dramskih djela napisao scensku glazbu ili bio glazbeni suradnik i dirigent. Neko vrijeme vršio je i administrativne funkcije u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu. Predavao je glazbeni odgoj, odnosno glazbenu umjetnost u školama Splita i Trogira. Danas je knjižničar u obrazovnom centru »Čiro Gamulin« u Splitu.

Ono što je u Boškovićevu djelovanju najznačajnije za našu glazbenu kulturu bez sumnje su njegovi muzikološki radovi koji su bacili više svjetla na hrvatsku glazbenu prošlost. U kratkom prigodnom prikazu Boškovićevo života i rada možemo navesti barem neke od važnijih članaka i rasprava. To su: *Jakov Gotovac — tvorac hrvatske nacionalne glazbe*,¹ *Hrvatski narodni preporod i stvaranje prve hrvatske opere*,² *Novi podaci o starim splitskim orguljašima*,³ *Marko Marulić i glazba*,⁴ *O orguljama splitske stolnice iz godine 1702.*,⁵ *Boris Papanopolu i Split*,⁶ *Novi podaci o Ivanu Lukačiću*,⁷ *Veze dr. Julija Bajamontija s Lukom i Antunom Sorkočevićem*,⁸ *Odjek pobjede narodnjaka iz godine 1882. u splitskom glazbenom životu*,⁹ *Gdje je i kad rođen Ivan Mane Jarnović?* (Rezultati najnovijih istraživanja).¹⁰ Tome treba dodati i članke s područja književnosti i teatrologije (*Dvije rukopisne zbirke latinskih i talijanskih pjesama Bara Boškovića*,¹¹ *Jedna neobična hrvatska komedija iz godine 1800.*¹² i dr.), te niz manjih prigodnih članaka, kritika, predavanja i referata. Velikim dijelom sredio je glazbeni arhiv splitske prvostolnice i u potpunosti glazbeni arhiv obitelji Capogrosso u Muzeju grada Splita.

Najznačajnijim rezultatima svog istraživačkog rada sam Bošković smatra (s čime se možemo složiti) utvrđenje točne godine rođenja Ivana Lukačića (1585), te mjesto i datum rođenja Ivana Mane Jarnovića (Palermo, 26. X. 1747), otkriće nepoznatih kapelnika i orguljaša splitske stolnice 17. i 18. st. te niza simfonija koje je pripisao Juliju Bajamontiju.

Sve što je rečeno nije, dakako, moglo obuhvatiti svu raznovrsnu djelatnost Ivana Boškovića. Nadamo se da će nas i u buduću obradovati novim otkrićima.

Nikša NJIRIĆ

BILJEŠKE:

- ¹ »Dubrovnik«, IX, 2, 1966, 35—42.
- ² »Dubrovnik«, IX, 4, 1966, 104—109.
- ³ »Sv. Cecilija«, XLIII, 3, 1973, 78—82.
- ⁴ »Marulić«, VII, 4, 1974, 1—10.
- ⁵ »Sv. Cecilija«, XLVI, 3, 1976, 72—76.
- ⁶ Zbornik radova sa Skupa muzikologa i glazbenih pisaca, Društvo hrvatskih skladatelja, 1976, str. 18—20. (nepaganirane).
- ⁷ »Sv. Cecilija«, XLVII, 2, 1977, 34—41.
- ⁸ Zbornik radova, *Luka i Antun Sorkočević, hrvatski skladatelji*. Muzički informativni centar i Osorske glazbene večeri, Zagreb—Osor, 1983, str. 117—129.
- ⁹ Zbornik radova *Hrvatski narodni preporod u Splitu*, Logos, Split, str. 301—318.
- ¹⁰ »Marulić«, br. 2, 1986, 239—250.
- ¹¹ Almanah »Bošković«, 1963, str. 177—190.
- ¹² »Dubrovnik«, X, 1, 1967, 139—141.